

نگاهی به یک ماجرای جنجالی از سه زاویه متفاوت

بی حواسی یعنی مرگ

آریا هرنورد

عطش گروهی از رسانه‌ها و کاربران شبکه‌های اجتماعی برای سبقت از هم در انتشار فایل صوتی منتسب به محمدحسین کنعانی‌زادگان، نمایی از شرایط فرهنگی امروز جامعه فوتبال ایران است. متناسفانه شرایط اخلاقی فوتبال از جهات مختلف بحرانی به نظر می‌رسد و در این شرایط، بدیهی است که همه به دنبال جویدن خرخره هم باشند.

در فوتبالی که حتی به موشکش هم رحم نمی‌کند، این برخوردها اصلا عجیب نیستند. با این حال کاش بازیکن‌ها هم به جز گرفتن دستمزد، اصول دیگر حرفه‌ای‌گری را هم بلد بودند. بازیکنی

که به سطح ملی رسیده اما مفهومی به نام مراقبت از حریم خصوصی را نمی‌داند، همیشه می‌تواند یک مجموعه را به تنهایی به در دسر بیندازد. **محمدحسین؛ زمین کافی نیست** کنعانی‌زادگان مدافع بسیار خوبی است. او توانایی‌هایش را در زمین ثابت کرده و راهی یک تیم خارجی هم نشده و این اواخر، بازیکن فیکس تیم ملی هم بوده است. با این وجود برای یک فوتبالیست، آن چه در زمین اتفاق می‌افتد به تنهایی اهمیت ندارد. همین چند وقت قبل بود که یکی از هواداران استقلال، ویدئویی از توهین و فحاشی عجیب این مدافع در فضای مجازی منتشر کرد. حیرت‌آور بود که

کنعانی با این همه سابقه، نمی‌دانست که ممکن است همواره در معرض یک دوربین روشن تلفن همراه قرار داشته باشد. ظاهراً همین حالا هم نمی‌داند که ممکن است همه مکالماتش ضبط شوند و همه فایل‌های صوتی‌اش به راحتی در دسترس مخاطبان گسترده اینترنت در ایران قرار بگیرند. کنعانی مدافع بسیار خوبی است اما قبل از او هم فوتبالیست‌های فوق‌العاده‌ای در فوتبال ایران به خاطر مراقبت نکردن از حریم خصوصی‌شان، تیم ملی را به راحتی هر چه تمام‌تر از دست دادند. شاید تصور کنید این اتفاق فقط در فوتبال ایران رخ می‌دهد اما همه جای دنیا، چنین حساسیتی در مورد

بازیکن‌ها وجود دارد و کوچک‌ترین و ساده‌ترین رفتارهای آنها به سرعت زیر ذره‌بین می‌رود. مساله کنعانی هم فقط یک مساله کاملاً شخصی نیست. او در اردوی تیم ملی این صحبت‌ها را به زبان آورده و از اتوبوس تیم ملی صحبت کرده است. مساله‌ای که در نوع خودش بسیار التهاب‌برانگیز به نظر می‌رسد. البته که پخش چنین فایل‌هایی، اقدامی شنیع و کاملاً غیر اخلاقی بوده اما این در اصل ماجرا تفاوتی به وجود نمی‌آورد. اگر واقعا یک مهره ملی پوش حاضر است چنین قماری بر سر آینده ورزشی‌اش انجام بدهد، باید بپذیریم که او همواره آماده لطمه زدن به تیم ملی خواهد بود. **دراگان؛ نگران شدید آقای مربی**

کنعانی مدافع بسیار خوبی است اما قبل از او هم فوتبالیست‌های فوق‌العاده‌ای در فوتبال ایران به خاطر مراقبت نکردن از حریم خصوصی‌شان، تیم ملی را به راحتی هر چه تمام‌تر از دست دادند

بود. چرا که اگر فدراسیون هیچ واکنشی به این اتفاق نشان ندهد، دیگر در اردوی تیم ملی سنگ روی سنگ بند نمی‌شود. علاوه بر این سپردن ماجرا به نهادهایی دیگر بیرون از ساختار فوتبال ایران هم تصمیم درستی نیست. اگر قرار است تصمیمی در خصوص این فوتبالیست گرفته شود، این تصمیم باید در درون خانواده فوتبال اتخاذ شود و نباید بیرون از این دایره اتفاق بیفتد. در حقیقت نباید یک جو فرافوتبالی در اطراف این بازیکن اتفاق بیفتد. با این حال تصور جریمه‌های بسیار سنگین برای این فوتبالیست اصلاً دور از ذهن نیست. مهم نیست که آیا واقعا کنعانی اردوی تیم ملی را ترک کرده است یا خیر. مهم اینجاست که او با این صحبت‌ها، تصویری از تیم ملی ترسیم کرده که در ذهن هواداران فوتبال و حتی افراد دیگر جامعه اصلاً خوشایند نیست. بدون تردید باید با این بازیکن برخورد شود اما این برخورد باید مستقیماً از سوی خود فدراسیون صورت بگیرد و البته لزومی ندارد که حتماً حذف این بازیکن از تیم ملی در دستور کار باشد.

ورزش بانوان

داوران ایرانی در تورنمنت کافا

عملکرد داوران زن فوتبال ایران به حدی خوب است که از آنها برای قضاوت در تورنمنت‌های مختلف و دیدارهای مهم دعوت می‌شود. اخیراً فدراسیون فوتبال کویت از گلاره ناظمی و زری فتحی دعوت کرد تا قاضی فینال لیگ زنان این کشور باشند. دیداری مهم که قرار است با داور این دو نماینده ایرانی با کم‌ترین مشکل به پایان برسد. حالا اما کنفدراسیون فوتبال آسیای مرکزی از دو داور و یک ناظر داور ایرانی دعوت کرده تا در تورنمنت فوتسال بانوان کافا در تاجیکستان حضور داشته باشند. رقابت‌های فوتسال بانوان کافا ۲۲-۲۰ از ۲۹ دی تا هشت بهمن در شهر دوشنبه تاجیکستان برگزار می‌شود. بر همین اساس همان‌طور که اشاره شد کنفدراسیون فوتبال آسیای مرکزی از سه نماینده ایران برای حضور در این مسابقات دعوت کرد. نسیم کبانی مقدم و زهرا رحیمی به عنوان داور برای قضاوت در این رقابت‌ها انتخاب شده‌اند. همچنین فیروزه دهقان به عنوان ناظر داور این رقابت‌ها حضور خواهد داشت. فوتسال زنان ایران چه در بخش بازیکن و چه داور، سرشار از پتانسیل است. آنها فقط نیازمند حمایت هستند تا در میدان مختلف بدرخشند. تیم ملی فوتسال بانوان دو بار بر بام قاره آسیا ایستاده و باز هم می‌تواند دست به افتخارات بزرگ بزند.

مسابقات فوتبال

کشتی و والیبال

با تیم‌های اصلی در هانگژو

بازی‌های آسیایی ۲۰۲۲ هانگژو در حالی برگزار می‌شود که کشورهای آسیایی در دورشته باچالش روبه‌رو هستند. مسابقات جهانی رشته‌های کشتی و والیبال در تابستان ۱۴۰۱ بسیار نزدیک با بازی‌های آسیایی برگزار می‌شود و حتی با این رویداد تداخل زمانی هم دارند. به همین کشورهای آسیایی از اتحادیه جهانی کشتی خواستار تغییر تقویم مسابقات شدند اما چهره والیبال و چهره کشتی بعید است تغییری در برنامه‌ها صورت بگیرد. به این ترتیب تشکیل دو تیم برای دو رویداد راه چاره‌ای است که پیش‌روی این دو فدراسیون قرار دارد. اما سوال اصلی این است که اولویت برای فدراسیون‌های کشتی و والیبال ایران، کدام مسابقات است؟ مسابقات جهانی میدانی است که همیشه اهمیت و جایگاه خاصی دارد. به ویژه در رشته کشتی، ایران همیشه مدعی مدال‌های خوبی بوده. اما بازی‌های آسیایی هم از نظر مدال‌آوری و جایگاه تیمی برای کمیته ملی المپیک و وزارت ورزش حائز اهمیت بسیار است. به خصوص که والیبال مدعی تکرار قهرمانی‌اش است و کشتی‌گیران هم می‌توانند مدال‌های خوبی را به گردن بیاورند. پاسخ این سوال اما در نشست خبری روز گذشته که در کمیته ملی المپیک با حضور صالحی‌امیری و پیمان فخری برگزار شد، مشخص شد. فخری که سرپرست کاروان ایران در المپیک آسیایی هانگژو است، اعلام کرد که تقریباً با مسئولان این دو فدراسیون به این نتیجه رسیده‌اند که اهمیت بازی‌های آسیایی بیشتر است و به این جمع‌بندی رسیده‌اند که تیم‌های اصلی عازم چین شوند.

ویدئو چک در پلی‌آف والیبال

بهره‌نبرد از ویدئو چک در مسابقات باشگاهی والیبال کشور، همیشه یکی از معضلات و البته گلایه‌های اهالی این رشته بود. به هر حال لیگ برتر والیبال ایران همیشه حساسیت زیادی دار و نبودن ویدئو چک بارها مشکلات بسیاری به دنبال داشته است. حالاً اما طبق اعلام فدراسیون والیبال قرار است مرحله پلی‌آف مسابقات بانوان و آقایان با ویدئو چک برگزار شود. مرحله مقدماتی لیگ برتر، روز یکشنبه ۲۴ بهمن ماه به پایان می‌رسد و بر اساس مصوبه نشست ۲۳ خرداد فدراسیون بانامانندگان باشگاه‌های لیگ برتری، مرحله پلی‌آف لیگ برتر مردان به صورت متمرکز در سالن فدراسیون واقع در مجموعه ورزشی آزادی تهران برگزار خواهد شد. مرحله‌ای که حساس‌تر از مسابقات پیشین خواهد بود و هدف استفاده از ویدئو چک هم جلوگیری از اشتباهات احتمالی و برگزاری مسابقات در کمال دقت و کیفیت است. اما چه بهتر بود که امکانات ویدئو چک و سیستم اطلاعات والیبال (VIS) در تمام مسابقات استفاده می‌شد تا مشکلات به حداقل برسد.

چهره به چهره

هفت دلیل برای «آمانتور بودن» فوتبال ایران

قاتل نشاط جمعی

آریاطاری

آن چه در فوتبال ایران بیشتر از هر چیز دیگری به فراموشی سپرده شده، توجه به ذات لذت و سرگرمی است. فوتبال ایران در حقیقت، هیچ کس را خوشحال نمی‌کند و دیگر هیچ کس را هم به وجد نمی‌آورد. شاید در تقابل با ای. اف. سی و سایر نهادهای بین‌المللی، همواره در ژست مظلومیت فرو برویم و بسا اینکه به دنبال قریب دادن این نهادها با استانداردهای ما باشیم. اما حقیقت آن است که همه افراد دست‌اندر کار این فوتبال، به خوبی از غیر حرفه‌ای بودن فوتبال در ایران خبر دارند. دلایل متعددی وجود دارد که نشان می‌دهد فوتبال ایران در سطحی به شدت آمانتور قرار دارد و هیچ نشانه‌ای از رشد، توسعه و حرکت رو به جلو هم در آن دیده نمی‌شود.

استاد بوم‌های جنگ جهانی

اولین چیزی که نمای عمومی و تصویر ظاهری فوتبال ایران را می‌سازد، استاد بوم‌ها هستند. اگر کشوری مثل قطر به لطف

ساعت برگزار شوند. سلازمان لیگ طوری بازی‌ها را همزمان برگزار می‌کند که انگار سه هفته پایانی رقابت‌های لیگ برتر را پشت سر می‌گذاریم. برنامه‌ریزی لیگ هم جای دنیا، روز و ساعت خاص خودش را دارد. از طرفی طوری برنامه‌ریزی می‌شود که مخاطبان فوتبال بتوانند حداکثر استفاده را از بازی‌ها ببرند. در ایران اما مدیران تمام تلاش‌شان را برای «تلف کردن» بازی‌ها انجام می‌دهند و شرایط را برای کم‌تر دیده شدن مسابقه فراهم می‌کنند.

درآمد های گمشده

بر اساس قوانین جاری فیفا، اگر یک باشگاه فوتبال تعادلی بین درآمد و هزینه نداشته باشد، آن باشگاه تمامی اصول حرفه‌ای‌گری را زیر پا گذاشته است. در فوتبال ایران اساساً چیزی به نام «درآمد» وجود ندارد. باشگاه‌ها سال‌ها برای تبلیغات محیطی جنگیده‌اند اما این اتفاق کفاف هزینه‌های‌شان را به هیچ وجه نمی‌دهد. اینجانبه خبری از درآمد حق پخش تلویزیونی است، نه بلیت فروشی تفاوت محسوسی برای تیم‌ها ایجاد می‌کند و نه درآمد چندانی از راه فروش پیراهن به دست می‌آید. با این متر و معیار، هیچ کدام از باشگاه‌های فوتبال ایران از نگاه حریف حرفه‌ای نیستند.

قراردادهای استثنایی

همین چند روز قبل خبر رسید که باشگاه تراکتور به خاطر شکایت کویین فورچونه، یک میلیون دلار جریمه شده است. یک رقم سرسام‌آور دیگر که نتیجه یک قرارداد آمانتور دیگر است. نحوه بستن قراردادها در فوتبال ایران خودش یکی از جنبه‌های آمانتور بودن این فوتبال است. نباید تصور کرد که این مساله فقط به باشگاه‌ها برمی‌گردد. اینجا فدراسیونی داشتیم که به همراهی تاجر شکر، قرارداد سرمربی تیم ملی را بست و ۶ میلیون یورو جریمه روی دست فوتبال ایران باقی گذاشت. اساساً در قراردادهایی که یک طرف‌شان تیم ایرانی است، تک‌امتیازها به بازیکن‌ها مرمی مقابل داده می‌شود. اتفاقی که جریمه‌های هنگفتی در فوتبال ایران به همراه داشته است.

مربیان بدون مدرک

باید بپذیریم که سطح فنی مسابقات لیگ برتر هم اصلاً بالاییست. یکی از دلایل اصلی این ماجرا، به شرایط فنی سرمربی‌ها برمی‌گردد. گروهی از سرمربیان شاغل در فوتبال ایران، حتی مدارک لازم برای هدایت یک تیم فوتبال را هم ندارند. این موضوع خودش به تنهایی یکی از دلایل مهم دور ماندن فوتبال ایران از پیشرفت‌های فنی

سه چراغ سرخ برای محرم

اریکه سرخ اراک

در شروع این جدال، غیبت هر دو مهاجم مرکزی سپاهان در ترکیب اصلی این تیم بود. محرم در یک تصمیم به شدت غافلگیر کننده، شهباززاده و مغالورا روی نیمکت نشانند. به نظر می‌رسد ایده اولیه او، پرس کردن خط دفاعی حریف با استفاده از دوندگی خلعتبری بود اما این ایده جواب نداد و هر دو مهاجم در نیمه دوم به ترکیب تیم وارد شدند. پرسپولیسی‌ها هم در نیمه اول یک تعویض اجباری داشتند و مهدی ترابی را جانشین امید عالیشاه مصدوم کردند. در نیمه دوم همان‌طور که انتظار می‌رفت، سپاهان مالکیت توپ را بر عهده گرفت و بارها روی

